

Капітальний ремонт наявного житлового фонду досить часто здійснювався незадовільно. Зокрема, порушувалися нормативні терміни виконання поставлених завдань, якісні показники не відповідали зазначеним нормам, прийом в експлуатацію житлових будинків здійснювався із значною кількістю дефектів. Реконструкція старих комунальних квартир для заселення окремими родинами також мала незадовільний характер. За 1986 – 1988 рр. було ліквідовано лише 68,48 % комунального житла від запланованих обсягів. Особливо повільна ліквідація здійснювалася в Одеській та Кримській областях .

Отже, житлове питання в досліджуваній період вирішувалося досить повільно. Виконання програми «Житло-2000» не було на достатньому рівні забезпечено ані фінансовими, ані матеріально-технічними ресурсами. Проблематика впливу соціально-економічних реформ на рівень забезпеченості населення житлом та реалізації програми «Житло-2000» потребує більш комплексного дослідження.

Борис Т. П.

СНУ ім. Лесі Українки

КИЇВСЬКА КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ: ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ 1924–1925 РР.

Відродження національної культури та формування нового мистецького простору в Україні відбувається за активної участі музейних інституцій художнього профілю. Всю свою діяльність вони спрямовують на вирішення важливих завдань збереження матеріальної і духовної культури народу та популяризації творів мистецтва серед широких кіл громадськості.

Культурно-мистецьким осередком м. Києва, у якому сконцентровані найкращі зібрання родини Терещенків, є Київський національний музей російського мистецтва, витоки якого сягають Київської картинної галереї.

У сучасному вітчизняному музеєзнавстві діяльність державних музеїв України, художніх зокрема, розглядається лише в поодиноких працях вчених. Разом з тим важливим є вивчення основних напрямків роботи таких закладів, у тому числі в історичній ретроспективі. Це стосується й Картинної галереї м. Києва. Введення до наукового обігу нових архівних документів дозволяє детальніше з'ясувати особливості початкового етапу її діяльності.

Питання організації фахового музейного закладу на Київщині, колекції якого відображали б основні етапи розвитку малярства та художньої промисловості, постало на початку 1920-х рр. Картинна галерея м. Києва формувалася з мистецьких цінностей Музейного фонду, який був створений ВУКОПМІСом. Виявилось, що серед зібраних у Музейному фонді предметів, переважали картини російського малярства кінця XVIII–XIX ст., досить чисельною була збірка російської порцеляни. У незначній кількості у фонді були представлені графічні роботи та скульптура. Наявність гравюр західноєвропейського мистецтва створювала можливість влаштування у Картинній галереї відділу гравюр, оскільки в жодному з київських музеїв

такого відділу не було. Художньо-промисловий відділ галереї комплектувався із творів російської художньої промисловості.

Картинна галерея м. Києва була відкрита 12 листопада 1922 р. Важливими завданнями початкового етапу її діяльності стали: інвентаризація фондів з метою завершення систематизації власної експозиції та для виокремлення картин, які не стосувалися профілю музейного закладу, задля їхнього передання до інших музеїв; формування інвентарного опису, видання каталогу і короткого путівника галереї.

Документація музею, зокрема «Цілева установка та завдання Київської картинної галереї» за 1925 р., свідчать про використання працівниками галереї історико-хронологічного методу експонування музейних предметів. Картини групувалися у певній хронологічній послідовності. Картинна галерея планувала поповнити власний фонд творами західноєвропейських митців, які були викладачами російських художників. Художньо-промисловий відділ планувалося розвивати шляхом залучення до його фондів предметів різних галузей виробництва, наочної демонстрації етапів його розвитку (поєднання історії виробництва з тогочасними умовами, як в техніці, так і в художній формі). Виконання цієї програми уможлиблювалося лише за умови відповідного фінансування на придбання колекцій, збільшення кількості штатних працівників та ін.

У період 1924–1925 рр. художньо-промисловий відділ галереї продовжував роботу з удосконалення експозиції, розширення її за рахунок музейних предметів, які зберігалися у запасниках. Одночасно проводився опис і систематизація збірки, провітрювання та чищення тканин, а також їхнє маркування.

Отже, на початковому етапі функціонування у м. Києві Картинної галереї її працівники розгорнули роботу з вивчення і впорядкування музейних предметів у її фондах. Постійно діюча експозиція формувалася з використанням історико-хронологічного, тематичного принципів експонування музейних предметів. Здійснені заходи стали важливим підґрунтям для розгортання науково-дослідної, екскурсійно-виставкової, популяризаторської діяльності.

Братков М.О.
НТУ «ХПІ»

ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО ЯК ДІЯЧ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Тарас Шевченко – видатний український поет, прозаїк, драматург, художник і громадський діяч. Він був людиною універсальних обдарувань та інтересів. Все його життя і творчість були присвячені українському народу. Поет мріяв про ті часи, коли його батьківщина буде незалежною суверенною державою, коли в Україні шануватимуться мова, культура та історія народу, а люди будуть щасливими.